

5

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

Zo is dan het geloof
uit het gehoor en het
gehoor door het

Woord van God.

Romeinen 10:17

6 All you need
is love

9 Mag ik,
mag ik niet?

29 Door Gods Woord
wedergeboren

Inhoud

■ Jezus Christus	
Slechts een bijzin?	4
■ Huwelijk en gezin	
All you need is love	6
■ Bijbel praktisch	
Mag ik – mag ik niet? Deel 2	9
■ Aan de Slag	
Demonstreren?	12
Ogenblik	22
Puzzel	25
■ Schepping	
Is de Hof van Eden gevonden?	13
■ Gebed ABC...	
Uruguay	19
■ Bijbelstudie	
Zacharia	24
Bijbelstudie Markus (4)	26
■ Om over na te denken	
Door Gods Woord wedergeboren.....	29
■ Goede boodschap	
De kracht blijkt bij het gebruik.....	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Seite 6 © natrot - stock.adobe.com
Seite 8 © natrot - stock.adobe.com
Seite 9 © airdone - stock.adobe.com
Seite 10 © tadamichi - stock.adobe.com
Seite 11 © kieferpix - stock.adobe.com

Seite 12 © Igor - stock.adobe.com
Seite 13 © Funtay - stock.adobe.com
Seite 15 © Antonio Terzo - stock.adobe.com
Seite 16 © mizar_21984 - stock.adobe.com
Seite 17 © doidam10 - stock.adobe.com

Seite 22 © Guitafotostudio - stock.adobe.com
Seite 24 © Oleksandr - stock.adobe.com

Goedendag jonge mensen en misschien ook oudere lezers,

Voor jou (of u) ligt weer een nummer van Volg Mij! Het wil je helpen om de Bijbel te ontdekken en de weg met de Heere te gaan. Als ik dit nummer snel doorkijk, denk ik: Wat staat er veel in de Bijbel en wat is Hij praktisch! Ook de manier waarop de Bijbel zich uitdrukt is van belang en volmaakt. Te meer als het direct om het lijden en de Persoon van de Heere Jezus gaat. Je kunt dat in dit nummer ervaren.

Ja, de Bijbel is het waard om dagelijks, gestructureerd en biddend gelezen te worden. Ieder die dat doet, zal veel innerlijke zegen krijgen. Maar als je innerlijk gesterkt wilt worden moet je er wel bewust 'voor gaan zitten'. Er is beslistheid en concentratie nodig. Lees en overdenk vooral de aangehaalde Bijbelteksten en –gedeelten en dank de Heere voor wat je in Zijn Woord vindt.

En mocht je je ook op een andere manier willen concentreren, los dan het cryptogram maar op of lees iets over Uruguay.

Een goede nazomer gewenst. Hartelijke groet,

Marcel Ros

Slechts een bijzin?

De Heilige Geest beschrijft het lijden van de Heere Jezus met grote terughoudendheid. Nergens vinden we in onverbloemde woorden wat de mensen Hem aangedaan hebben. We doen er daarom goed aan onze verbeeldingskracht aan de leiding van de Heilige Geest te onderwerpen.

De kruisiging is zeker het dieptepunt van Zijn fysieke lijden. En dit is precies wat de evangelisten Mattheüs, Markus en Johannes in elk geval slechts in één bijzin beschrijven:

- 'Nadat zij Hem gekruisigd hadden (...)' (Matth. 27:35).
- 'En toen zij Hem gekruisigd hadden (...)' (Mark. 15:24).
- 'Daar kruisigden zij Hem (...)' (Joh. 19:18).

Ook Lukas schrijft slechts de eenvoudige zin: '(...) kruisigden ze Hem daar' (Luk. 23:33). Meer lezen we niet. Bijna terloops vermeldt Gods Woord het feit dat mensen de Zoon van God aan een kruis hebben genageld. Mensen zouden dit vreselijke tafereel waarschijnlijk veel gedetailleerder en dramatischer hebben geschilderd omdat ze, zo zouden ze wellicht kunnen denken, het slotakkoord van de slechte daden van de mens tegen Christus voor te stellen. Maar dat was niet zo bij de door God geïnspireerde evangelisten.

Het gaat om Hem

Je kunt je afvragen waarom God het lijden van Zijn Zoon beschrijft met zulke beknopte woorden. Er zijn veel andere vreselijke gebeurtenissen in de Bijbel die tot in detail worden beschreven, hoewel ook daar weerzinwekkende dingen gebeurd zijn. En – zo zouden we kunnen denken – zou het niet onze sympathie voor onze Heiland en onze liefde tot Hem hebben vergroot, als we niet meer over het slechte gedrag van

de mensen tegenover de Heere Jezus, over de gebeurtenissen bij het kruis en de kruisiging zelf hadden vernomen?

Ik denk dat het tegendeel het geval is. Een gedetailleerde beschrijving van de kruisiging zou onze ogen alleen van Hem, onze Heere, hebben afgeleid en de verschrikking van de kruisiging zelf naar de voorgrond hebben gehaald. Het gaat God echter bij alles om Hem, Zijn Zoon, en niet om de omstandigheden en daden van mensen. Daarom richt Hij de schijnwerper van de berichtgeving vooral op Zijn Zoon.

De handelingen rondom Hem blijven meestal in het donker en er wordt alleen verslag van gedaan voor zover dat nodig is om het te begrijpen.

Ook in de profetische aankondigingen van Zijn lijden in de Psalmen vinden we vooral Zijn gevoelens. Uiterlijke daden die tegenover Hem worden begaan, worden alleen beschreven voor zover ze nodig zijn voor de verklaring van Zijn lijden.

God bevredigt in Zijn Woord niet de sensatielust van de mens. Dat zien we duidelijk in de manier waarop verslag wordt gedaan van de laatste uren van de Heere Jezus voor Zijn dood. Maar bij een gelovige die zijn Heiland liefheeft en zich tot Hem aangetrokken voelt, zal de eenvoudige beschrijving van het lijden van de Heere Jezus diepe bewondering voor Hem oproepen.

Henning Brockhaus

All you need is love

'Alles wat je nodig hebt is liefde' – zo begint een bekend lied.

Zoals bij alle hits over de 'eeuwige liefde' gaat het óf om complete onzin óf op zijn minst over gevaarlijke halve waarheden, waarbij het belangrijkste ontbreekt – de vaste verwijzing naar het Woord van God en de Heere Jezus. Ik wil eens omgekeerd vragen: wat heeft liefde nodig?

De liefde heeft een fundament nodig

Liefde gaat niet vanzelf. Ze heeft een fundament en een zekere aansporing nodig. Anders bestaat het gevaar dat ze een keer zal doven. En dit fundament is Jezus Christus. Hij mag en moet de basis van elk huwelijk zijn of worden.

'(...) is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, maar alleen in de Heere' (1 Kor. 7:39).

De liefde heeft binding nodig

Liefde wisselt niet. Ze springt niet van de een naar de ander. Ze bindt zich aan de huwelijkspartner. Ze is exclusief en resistent.

'Omdat de HEERE Getuige is tussen u en de vrouw van uw jeugd, (...) terwijl zij toch uw metgezellin en de vrouw van uw verbond is' (Mal. 2:14).

De liefde heeft tijd nodig

Ook bij de zogenoemde 'liefde op het eerste gezicht' moet je rustig het tweede afwachten. Liefde moet kunnen wachten. Door te wachten rijpt en groeit de liefde.

'Ik bezweer u (...) dat u de liefde niet opwekt (...) voordat het haar behaagt' (Hoogl. 2:7).

De liefde heeft vertrouwen nodig

Liefde is geen berekening, combinatie, speculatie – ze heeft vertrouwen nodig. Liefde levert zich uit. Vertrouwen maakt sterker, wantrouwen verwoest de liefde.

'(...) de liefde is Zijn banier over mij' (Hoogl. 2:4).

De liefde heeft trouw nodig

Verdragen worden gesloten en verbro-

ken, beloften gegeven en niet nagekomen. Huwelijken worden gesloten en ontbonden.

Is trouw onrendabel? Nee! Liefde zonder trouw voert ad absurdum: tot in het onzinnige. Liefde is ingesteld op duurzaamheid, op finaliteit. Trouw geeft waarde aan de liefde.

'Daarom zal een man (...) zich aan zijn vrouw hechten' (Gen. 2:24).

De liefde heeft een offer nodig

Liefde is duur. Liefde is niet voor een 'prikje' te krijgen. Echte liefde is bereid ergens van af te zien. In huwelijk en gezin zijn spanningen, wensen worden bijgesteld. Het huwelijk is geen 'ik-vennootschap'. Het behoort tot het wezen van de liefde om te geven.

'Zij doet hem goed en geen kwaad, al de dagen van haar leven' (Spr. 31:12).

De liefde heeft geduld nodig

Ideale partners zonder fouten en gebreken zijn nog niet geboren. Iedereen heeft zijn fouten, gebreken en eigenaardigheden. Onverwachte ontdekkingen bij de ander kunnen teleurstellen en spanning geven. De liefde verdraagt dat – met wederzijds respect, begrip en geduld.

'De liefde is geduldig, zij is vriendelijk' (1 Kor. 13:4).

De liefde heeft waarheid nodig

Liefde zonder waarheid is bedrog, huichelarij. Waarheid zonder liefde kan wreed zijn. Maar waarheid in liefde gezegd en in liefde verdragen behoort tot een goed huwelijk.

'(...) spreek de waarheid, ieder tegen zijn naaste' (Ef. 4:25).

De liefde heeft vergeving nodig

Liefde is niet onfeilbaar. Schuld belast de liefde. Daarom kan de liefde niet bestaan zonder vergeving. Verzoening en vergeven schuld versterken de liefde tussen de echtgenoten.

'Maar heb voor alles vurige liefde voor elkaar, want de liefde zal een menigte van zonden bedekken' (1 Petr. 4:8).

De liefde heeft zelfopoffering nodig

Liefde zoekt niet haar eigen belang. Ze probeert de echtgeno(o)t(e) gelukkig te maken. De liefde is vervuld wanneer de ander gelukkig gemaakt wordt.

'Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven' (Ef. 5:25).

Michael Vogelsang

De liefde is geduldig,
zij is vriendelijk,
de liefde is niet jaloers,
de liefde pronkt niet,
zij doet niet gewichtig,
zij handelt niet ongepast,
zij zoekt niet haar eigen belang,
zij wordt niet verbitterd,
zij denkt geen kwaad,
zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid,
maar verheugt zich over de waarheid,
zij bedekt alle dingen,
zij gelooft alle dingen,
zij hoopt alle dingen,
zij verdraagt alle dingen.

I Korinthiërs 13:4-7

Mag ik – mag ik niet?

– Deel 2

Als de vragen: 'Mag ik?', 'Mag ik niet?' ons bezighouden, laten zij ons teveel op de grens van wat toelaatbaar en wat ontoelaatbaar is balanceren en heen en weer schommelen. Ze leiden tot een leven zonder vastigheid, zonder zekerheid, zonder houvast, en kunnen uiteindelijk alleen maar twijfel of zelfs wanhoop veroorzaken. Het is duidelijk dat God ons niet zo'n leven van onzekerheid en daarmee van onbevredigd

zijn heeft willen geven. Laten we de uitweg zoeken!

De beide aangehaalde Bijbelteksten brengen ons veel verder dan wat wij hierboven schrijven. Als kinderen van God mag het er niet alleen maar om gaan of dit of dat goed of verkeerd, toegestaan of niet toegestaan zou zijn, maar we moeten, wanneer we voor de keuze staan, ons steeds de vragen voorhouden:

'Is dat wat ik van plan
ben te gaan doen, de
Heere welgevallig?
Kan ik Hem daarmee
verheerlijken?'

Soms kan iets, zoals we eerder hierboven al genoemd hebben, op zich misschien een goede zaak zijn, maar is het niet wat de Heere wil, is het Hem niet welgevallig. Een voorbeeld is Ziba, de knecht van

Mefiboseth (2 Sam. 16). Het was ongetwijfeld een goede daad om de voortvluchtige David van voedsel te voorzien. Maar het was Ziba's taak om de kreupele Mefiboseth te dienen en vooral om hem naar David te brengen. Daarom was zijn gedrag ongehoorzaamheid en Daarom was zijn gedrag ongehoorzaam.

Ja, door aandachtig te luisteren naar de Geest van onderricht zouden we de 'volmaakte wil van God' moeten kunnen doen en bereiken, d.w.z. Gods werkelijke doel in elke gegeven situatie te zien. Gezegend is het hart dat bereid is om zonder aarzelen deze

wil te doen, of het nu goed is in eigen ogen of niet!

Als we vooruitgang boeken in de kennis van de Heere en als ons hart bevrijd is van het afgodische 'ik', zullen we, zonder het te beseffen, worden verlost van de verontrustende vragen: 'Mag ik?', 'Mag ik niet?'.

Deze vragen zijn maar al te vaak de dekmantel van de wens van het natuurlijke hart: 'Ik zou willen, ik wens de betreffende kwestie maar al te graag!' We bevinden ons dan in de sfeer van wat de natuurlijke mens drijft. Maar hiervan zijn we bevrijd in Christus. We zijn bevrijd van alles wat behoort tot het rijk van 'de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven' (1Joh. 2:16).

Een hart dat zo verankerd is in de liefde en gemeenschap van de Heere, is ver van het 'mogen' en 'niet mogen', zodat dit soort vragen helemaal niet meer worden overwogen. Het hart houdt zich niet langer bezig met randzaken; het heeft zijn voldoening in het centrum gevonden. Het hoeft niet langer te zoeken, te vragen, te beslissen; het kijkt op naar Hem die zei:

'(...) ik geef raad, mijn oog is op u' (Ps. 32:8).

Bovenal willen we je waarschuwen je niet te laten leiden door star wettisme, maar eerder je oor en je hart te openen

voor de duidelijke leiding van de Heilige Geest en te luisteren naar wat Hij ons opdraagt. Zijn leiding is telkens weer anders en kan niet aan een schema worden gekoppeld, maar het wettisme is star en eenzijdig. Let hier op de leer van Handelingen 11. Daar gaf de letter van de wet de Jodenchristenen in Jeruzalem wel gelijk, maar Petrus laat zien hoe de Heere hem persoonlijk door bijzondere onderwijzing in genade geleid heeft. Dat was voor Petrus doorslaggevend, niet de letter van de wet.

Hoe geweldig is de vrijheid van de Geest! We mogen ons door Hem laten leiden zoals Hij ons leidt. Weliswaar vereist dit een toegewijde afhankelijkheid van God, echte gehoorzaamheid. Laten we ook niet vergeten dat de Heilige Geest ons nooit op een pad zal leiden dat niet in alle dingen in overeenstemming is met Gods Woord, of zelfs tegengesteld is. Ook kan God ons vaak anders leiden dan we misschien gedacht hebben volgens onze menselijke logica. Laten we daarom in de gezegende nabijheid van onze Heere en Heiland blijven, en de aangename wil van God zal ons geen reden meer geven om te vragen: 'Mag ik?', 'Mag ik niet?'. (Zie Rom. 12:2)

Demonstreren?

Ja zeker! Hoe meer, hoe beter!

Dat had je vast niet verwacht, een oproep in 'Volg Mij!' om te demonstreren! Toch wil ik die oproep vandaag graag doen.

O zeker, er is in de wereld veel ellende; er worden maatregelen opgelegd die voor ons als burgers niet te begrijpen zijn, en voor sommigen (bijv. agrariërs) heel hard aankomen. Dat is lang niet mooi, en je kunt je voorstellen dat sommigen woedend worden.

Maar moeten wij als Christenen ons laten gaan, de straat opgaan, *demonstreren* bij de Tweede Kamer? Recent zei een gelovige: wij als Christenen moeten **veel meer de binnenkamer opzoeken dan de Tweede Kamer**. En dat klopt. Wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, en dáár ligt onze zegen, hoop en toekomst.

Nee, de straat opgaan uit protest past een hemelburger niet. En tóch moeten we demonstreren! In de oorspronkelijke betekenis wil 'demonstreren' zeggen: laten zien. Net zoals je soms op een markt een demonstratie kunt zien van één of ander ambacht of van een nieuw product.

Filippenzen 2:16 roept ons op het 'Woord van het leven' te laten zien. Dát Woord van God mogen wij 'demonstreren' in ons leven. In een Engelse vertaling vond ik een mooie weergave van Handelingen 26:20: 'Ik predikte dat zij berouw moesten hebben en zich tot God bekeren en **hun bekering moesten demonstreren door hun daden**'.

Je bekering laten zien door je leven, je doen en laten – dát is een prachtige 'demonstratie' van Wie de Heere Jezus Christus is. Dat zal anderen aantrek-

ken om Hem ook te leren kennen. Inderdaad, ons leven als gelovigen zou meer het karakter van zo'n 'demonstratie' moeten hebben! Hoe meer, hoe beter!

Erwin H.W. Luimes

Is de Hof van Eden gevonden?

24 januari 2001

De Canadese National Post publiceerde op 11 januari 2001 een claim dat de Hof van Eden gelokaliseerd was.¹ Michael Sanders, die de leiding heeft over expedities voor de Mysteries of the Bible Research Foundation, in Irvine, Californië, zei dat hij de locatie gevonden had na een zorgvuldige studie van satellietfoto's die gemaakt waren door de National Aeronautics and Space Administration (NASA).

Michael Sanders zegt dat de Hof van Eden in Oost-Turkije lag, omdat de Tigris en de Eufraat daar in de bergen hun oorsprong hebben (zie kaartje hier onder).² Sanders identificeerde in deze regio vier rivieren en bracht deze in verband met de rivieren die in Genesis beschreven worden. Het zijn de rivieren de Murat, de Tigris, de Eufraat en de vorkvormige delen van

de Eufraat in het noorden. 'Dit', zo zegt hij, 'bewijst dat de Bijbelse beschrijving van de Hof van Eden letterlijk en volledig juist is'.

Wat moeten we denken van dergelijke claims? Veel Christenen zouden toch door dit verslag bemoedigd kunnen worden? Moeten we dit bewijs met twee handen aanpakken? Het lijkt de Bijbel te bevestigen.

De Bijbel zegt ons: *'Beproof alle dingen, behoud het goede'* (1 Thess. 5:21).

De apostelen prezen de Bereërs, omdat zij dagelijks de Schriften onderzochten 'om te zien of die dingen zo waren' (Hand. 17:11). Ook wij moeten al dergelijke beweringen 'beproeven'.

De Hof van Eden wordt beschreven in Genesis 2:10-14:

¹ Goodspeed, P., *Garden of Eden in Turkije*, zegt Bijbelgeleerde, 11 januari 2001.

² Sanders, MS, *Eden – North*, 6 januari 2001.

'Een rivier kwam voort uit Eden om de hof te bevochtigen. En vandaar splitste hij zich en vormde vier hoofdstromen. De naam van de eerste rivier is Pison; die is het die rond heel het land van Havila stroomt, waar het goud is. En het goud van dit land is goed; ook is er balsemhars en de edelsteen onyx. En de naam van de tweede rivier is Gihon; die is het die rond heel het land Cusj stroomt. En de naam van de derde rivier is Tigris; die loopt ten oosten van Assur. En de vierde rivier is de Eufraat.'

Bijbelwetenschappers hebben eeuwenlang gedebatteerd over de exacte locatie en zelfs over het bestaan van de Hof van Eden. Omdat de rivieren de

Tigris en de Eufraat duidelijk genoemd worden in Genesis 2, heeft zich de gedachte gevormd dat deze zich in het Midden-Oosten moest bevinden. Sommigen hebben Babylonië in Mesopotamië voorgesteld en anderen Armenië, ten noorden van Mesopotamië.³

De andere twee genoemde rivieren, de Pison en de Gihon, zijn echter moeilijk te identificeren. Sommigen hebben gespeculeerd dat de Gihon in Mesopotamië gestroomd moet hebben, omdat Genesis 2:13 zegt dat deze rivier om het hele land Cusj of Ethiopië slingert. Anderen denken dat de Pison en de Gihon met de Indus en de Nijl overeen-

³ Lockyer, H., ed., *Nelson's Illustrated Bible Dictionary*, pp. 318–320, Thomas Nelson Publishers, Nashville, VS, 1986.

komen en dat Eden de gehele vruchtbare 'halve maan' van India tot Egypte omvatte.

Meer recent hebben enkele geleerden beweerd dat de Hof van Eden zich aan het hoofd van de Perzische Golf bevond, waar de rivieren de Tigris en de Eufraat uitmonden in zee (zie kaartje op blz. 14).⁴ Die locatie staat nu onder water. Archeoloog Juris Zarins onderzocht dit gebied met behulp van informatie uit veel verschillende bronnen, waaronder (LANDSAT) satellietbeelden vanuit de ruimte. Volgens deze theorie zou de rivier de Gihon, die in de Bijbel genoemd wordt, overeenkomen met de rivier de Karun in Iran, en de rivier de Pison zou overeenkomen

met het Wadi Batin-riviersysteem dat ooit vanaf het centrale deel van het Arabische schiereiland liep. Volgens Calvin Schlabach, een aanhanger van deze theorie, ligt het belang van de ontdekking 'in de bevestiging van de nauwkeurigheid, de historiciteit en de letterlijke waarheidsgetrouwheid van de Bijbel'.⁵

We worden dus geconfronteerd met twee concurrerende locaties voor de Hof van Eden – de ene ligt in de bergen van Oost-Turkije en de andere is overstroomd door de wateren van de Perzische Golf. Er is nauwelijks een groter contrast denkbaar, zowel geografisch gezien als qua hoogte en omgeving. Toch wordt van beide locaties gezegd

⁴ Hamblin, DJ, *Has the Garden of Eden been located at last?*, 22 januari 2001. Het artikel verscheen voor het eerst in *Smithsonian Magazine* 18 (2), mei 1987.

⁵ Schlabach, CR, *The Pishon River Found*, 22 januari 2001.

dat ze de juistheid van de Bijbel bevestigen. Wat moeten we nu geloven?

Geen van beide! Het is duidelijk dat geen van beide locaties overeenkomt met de Bijbelse Hof van Eden. Elk van de locaties komt slechts met enkele details overeen en dan ook nog eens oppervlakkig. Beide locaties zijn in strijd met andere belangrijke informatie uit de Bijbel.

Het antwoord is duidelijk zodra we begrijpen dat de Bijbel met de zondvloed een wereldwijde ramp beschrijft die de hele 'oude wereld' (2 Petr. 2:5) verwoestte, inclusief de Hof van Eden. Alles wat vóór de zondvloed bestond, is 'vergaan, overspoeld door het water' (2 Petr. 3:5-6). De vloedwateren bedek-

ten de hoogste bergen van die dagen (Gen. 7:19-20).

We zien het bewijs van deze ramp in de miljarden fossielen die zijn begraven in sedimentaire aardlagen die over de hele wereld door het water zijn afgezet (zie o.a. het boek: 'Hoe bestaat het!'). Dit bewijs is zichtbaar in de gesteenten in Turkije en het Midden-Oosten, waar grote met fossielen gevulde sedimentaire aardlagen het land bedekken. In feite voorziet de vegetatie van de wereld van vóór de zondvloed, die diep onder de grond in o.a. het Midden-Oosten begraven ligt, nu groten-deels in de wereldwijde vraag naar olie.

Het is duidelijk dat de huidige rivieren de Tigris en de Eufraat ná de zondvloed gevormd zijn en wel boven op het sedi-

ment dat door de vloed is neergelegd (afgezet). De Hof van Eden kan dus niet in het Midden-Oosten (noch in Turkije, noch in de Perzische Golf) boven op aardlagen liggen die door de zondvloed zijn afgezet.

Hoe zit het dan met de rivieren de Tigris en de Eufraat? Bewijzen die niet dat de Hof van Eden zich in het Midden-Oosten bevond? Als we onze conclusies eenvoudigweg op geografische benamingen zouden baseren, zouden we nauwelijks een betere match kunnen vinden dan de prachtige badplaats Eden, 400 km ten zuiden van Sydney in Australië. Toch is het overduidelijk dat deze stad niet de Bijbelse Hof van Eden kan zijn. Het is duidelijk dat de oorspronkelijke kolonisten 'Eden' een mooie naam voor hun stad vonden. Op dezelfde manier hebben de huidige rivieren de Tigris en de Eufraat, behalve hun namen, verder niets te maken met de rivieren beschreven in Genesis 2. Hetzelfde gebeurde toen de oorspronkelijke kolonisten uit Europa naar Noord-Amerika en Australië emigreerden. De steenkoolmijnstad Newcastle in Australië is bijvoorbeeld vernoemd naar de steenkoolmijnstad in Engeland met dezelfde naam, en ook Liverpool in Australië is vernoemd naar de Engelse stad Liverpool. Noord-Amerika heeft ook Engelse plaatsnamen, zoals Londen, Oxford en Cambridge. De kolonisten pasten bekende namen toe op veel nieuwe plaatsen in hun 'nieuwe

wereld'. Het is volkomen begrijpelijk dat sommige rivieren in de wereld van ná de zondvloed, zoals de Tigris en de Eufraat, dezelfde namen kregen als de rivieren die in de wereld van vóór de zondvloed vernietigd werden.

Merk ook op dat de Bijbel spreekt van één rivier die zich in vieren splitste, waarvan slechts twee de Tigris en de Eufraat worden genoemd. Dit is niet zoals het tegenwoordig in het Midden-Oosten op geen van beide voorgestelde locaties wordt gevonden.

Dus, wat moeten we doen met de bewering dat de Hof van Eden gevonden is?

Die bewering is onjuist omdat de onderzoekers niet alle Bijbelse feiten hebben verklaard, met name de gevolgen van de zondvloed. De Hof van Eden lag niet in Oost-Turkije of op welke plaats dan ook in het Midden-Oosten. Die plaats werd vernietigd tijdens de wereldwijde catastrofale zondvloed en we weten niet waar de Hof lag en zullen het waarschijnlijk ook nooit weten.

Dit bewijsmateriaal van 'buitenaf' lijkt een gebeurtenis in de Bijbel te bevestigen. Echter, als we de hele Bijbel zorgvuldig lezen, zien we dat het niet klopt en kunnen we Gods Woord dus nooit op een andere manier uitleggen.

Door dr. Tas Walker

*Dit artikel is met vriendelijke toestemming vertaald van de website:
<https://creation.com/has-the-garden-of-eden-been-found>*

Uruguay

Aan de oostkust van Zuid-Amerika, tussen het grote Brazilië en Argentinië, ligt een klein land genaamd Uruguay. Uruguay is met een oppervlakte van 176 duizend vierkante kilometer vier keer groter dan Nederland. Op de kaart van Zuid-Amerika zie je het land echter snel over het hoofd. Met uitzondering van het klimaat, dat wat warmer is, lijkt het wel wat op Nederland. Het is laaggelegen met in het binnenland wat heuvels, de kustvlakte is zeer vruchtbaar en de meeste mensen wonen in de stad.

Economie

Uruguay kent een vrije markteconomie die sterk gekarakteriseerd wordt door sterke export van allerlei landbouwproducten. Denk hierbij aan soja producten, vlees, rijst en sinaasappels. De inkomsten van verkoop van landbouwproducten is belangrijk voor Uruguay. De industrie- en dienstensector wordt echter steeds belangrijker en inmiddels werken er naar verhouding meer mensen in de laatste sector. In vergelijking met de andere Zuid-Amerikaanse landen is Uruguay zeer welvarend, alleen in Chili is de gemiddelde levensstandaard iets hoger.

Bevolking

Van de 3,4 miljoen inwoners woont bijna de helft in de hoofdstad Montevideo

op de noordoever van de verbrede trechtervormige monding van de Río de la Plata, die ter plaatse 200 kilometer breed is. Net als bijna alle andere landen in Zuid-Amerika zijn de inwoners afstammelingen van Europeanen. Voor Uruguay geldt dat er velen nazaten zijn van Spaanse- en in mindere mate Italiaanse kolonisten. De meeste kolonisten waren rooms-katholiek en tot het einde van de 19e eeuw was dit de belangrijkste religie in het land. Onder invloed van een sterk seculie-

re regering aan het begin van de 20e eeuw werd de Christelijke jaarkalender, vervangen door een seculiere jaarkalender. Christelijke feestdagen werden vervangen door andere feestdagen. Zo wordt kerstmis in Uruguay al meer dan een eeuw "Día de la Familia" genoemd, oftewel "dag van de familie". Vandaag de dag is Uruguay in Zuid-Amerika het meest seculiere land alhoewel iets minder dan de helft van de bevolking zich nog steeds rooms-katholiek noemt.

Gebedsonderwerpen

1. Uruguay is een stabiel en vrij land. We kunnen God danken voor de vrijheid die

- Christenen hebben om het evangelie in woord en daad uit te dragen.
2. Verwereldlijking gedurende meer dan een eeuw zorgt voor veel leegheid in het dagelijks bestaan van Uruguayanen. We mogen bidden voor een opwekking onder de inwoners; een verlangen naar waarheid en gelukkig leven met God.
3. Vanuit de buurlanden Argentinië en Brazilië zijn meerdere evangelisten werkzaam onder de bevolking. Bid u/jij voor hen om het Evangelie van Jezus Christus duidelijk te brengen?

Erik Schoonenberg

Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

Jakobus 5:16b

Gemeenschap

Gemeenschap betekent

- 1) hetzelfde doel hebben;
- 2) dezelfde weg bewandelen;
- 3) dezelfde interesses hebben.

Hier volgt een voorbeeld:

Een vader en zijn zoon zijn in de Alpen en willen een berg beklimmen. Daarin zijn ze eensgezind. Maar alle bergen die de vader als doel voorstelt, wijst de zoon af. Ze zijn hem te gemakkelijk te beklimmen. Vader en zoon komen niet op één lijn. Het liefst zouden ze beiden weer naar huis rijden. Daarover kunnen

ze het wel eens worden. Maar dan komt al het volgende probleem: er zijn meerdere routes naar huis. De vader wil via de westkant, de zoon wil via de noordkant van de berg rijden. Na een lange discussie worden ze het eens: ze nemen de westkant.

De volgende morgen trekken ze er gezamenlijk opuit. Onderweg begint de vader een gesprek, maar de zoon gaat er nauwelijks op in. Welk onderwerp de vader ook aansnijdt, de zoon reageert er nauwelijks op. Hij interesseert zich eigenlijk alleen maar voor voetbal.

Wat betekent gemeenschap in het Christendom?

Ten eerste: Geloof jij in de Heere Jezus? Dan is jouw doel de hemel.

Ten tweede: Vraag jij jezelf wel eens af: 'Welke weg zal ik gaan?'. God heeft een weg voor jou en Hij wil die graag aan je tonen. Ga met Hem!

Ten derde: God spreekt met ons door Zijn Woord wanneer we dat lezen of horen. We denken daarover na en we spreken met Hem in het ge-

bed daarover. Zo leren we denken en voelen hoe God denkt en voelt – in het bijzonder wat Zijn Zoon aangaat. Daarmee hebben wij een gemeenschappelijk deel, dus gemeenschap met God.

Wil je meer lezen of weten over dit onderwerp? Via deze link kom je bij drie brieven van broeder William Henry Westcott:
<https://www.debijbelvoorjou.nl/artikel/gemeenschap/>.

'(...) deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus' (1 Joh. 1:3).

'God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon' (1 Kor. 1:9).

Zacharia

Op die dag zal het gebeuren dat Ik Jeruzalem zal maken tot een steen die moeilijk te tillen is voor al de volken. Allen die hem optillen, zullen zichzelf zeker diepe sneden toebrengen, en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen.

Zacharia 12:3

Zacharia (wiens naam betekent 'Jah-weh gedenkt') schrijft in dezelfde tijd als Haggai. Zijn profetie gaat over de stad Jeruzalem. Hij herinnert het volk aan Gods afkeuring van hun vaders. Dat was de reden voor eerdere ellende en slavernij. Dit vormde een duidelijke waarschuwing voor wat de stad nog te lijden zou krijgen als ze zou zijn 'als haar vaders'.

De profetie laat vervolgens zien hoe de ogen van God zowel de schuld van Jeruzalem opmerken als de schuld van de volken die zich aan haar 'vergrijpen'. Jeruzalem is Gods aardse middelpunt en Hij zal de hoogmoedige inmenging van mensen niet dulden, of het nu gaat om vijandig handelen of om vrijheidsbeperkende bescherming van de stad. Het is God Die met haar zal afrekenen en haar zal reinigen. De

Messias zelf, Die zij hadden doorstoken, zal in de stad verschijnen en een diep berouw bewerken, dat op geen enkele andere manier teweeggebracht kan worden (12:9-14). Dan zal Hij uittrekken en strijden, en Juda zal met Hem strijden tegen hun onderdrukkende vijanden. En Jeruzalem zal het grote middelpunt zijn van de hele aarde, met alle volken die trouw zijn aan haar, de stad van de grote Koning (hst. 14).

Moge dit vandaag tot ons hart spreken, waarbij we beseffen dat Gods middelpunt voor Zijn Gemeente niet op aarde is, maar in de hemel. Dat middelpunt is de gezegende Persoon van de opgestane Heere – en Hij duldt geen rivalen van of vervangers voor dit heerlijke Middelpunt.

Leslie M. Grant

Los jij het cryptogram op?

w	v	d	k
u	a	e	m
g	r	s	c

~~n
i h
t~~

┐ □ ∨ ∧ □ □

┐ ▯ □ ▮ ▮ □ □ □ □ ∨

□ □ < □ □ ▯ □ > ▯

▮ ▮ └ ▯ □ ▮ < ∧

∨ □ < □ □ > □ 8:11

Oplossing: _____

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 4 in je Bijbel te lezen.

Indeling

(Een eerste overzicht)

- De gelijkenis van de zaaier (Mark.4: 1-20).
- Lamp, zaad en mosterdzaad – meer gelijkenissen van de Heere (Mark. 4: 21-34).
- Jezus stilt de storm (Mark. 4: 35-41).

Inhoud

(Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud)

In dit hoofdstuk gebruikt de Heere enkele beeldende vertellingen om voor de discipelen geestelijke waarheden aanschouwelijk te maken. De eerste gelijkenis van de zaaier is van principiële betekenis en wordt door de Heere zelf verklaard.

Dan doet Markus nog verslag van de oversteek van de discipelen met de Heere in het schip. Ze ervaren dat hun Meester ook de Gebieder is over wind en golven.

Vragen over de tekst

(Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer.)

Waarvan spreken de individuele gedeelten van de gelijkenis?

- de zaaier
- het zaad
- de verschillende bodems
- de vogels
- de doornen

Woordstudie: oren

(In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep.)

Waartoe heb je oren? Domme vraag... om te horen natuurlijk! Precies! Zo begint de Heere met de eenvoudige uitnodiging: 'Luister!' (vers 3). Of is de zaak toch niet zo eenvoudig? Was de vraag aan het begin misschien toch niet zo dom? De Heere verbindt aan het luisteren in ieder geval twee actuele vermaningen:

'Let op **wat** u hoort' (vers 24) – wat hoor je zoal de hele dag? Twijfelachtige muziek? Gemeen gepraat over anderen? Schuine moppen? Of dingen die jou en anderen goeddoen?

'Let er dan op **hoe** u luistert' (Luk. 8:18) – hoe luister je (met name als Gods Woord wordt verkondigd)? Het ene oor in, het andere uit? 'Hij doet zijn oren wel open, toch luistert hij niet' (Jes. 42:20). Of toch met volle aandacht? Nog een gevaar is het selectieve luisteren. Ik luister niet werkelijk met innerlijke oprechtheid, maar ik hoor alleen dat wat ik wil horen, wat mijn mening bevestigt. Al het andere 'schakel' ik uit. Laten we toch de voorbeeldige houding van Samuël volgen: 'Spreek, want Uw dienaar luistert!' (1 Sam. 3:10).

Omdat ieder van ons oren heeft, geldt ook voor ieder het Woord van de Heere: 'Wie oren heeft om te horen, laat hij horen!'

Opdracht

(We leggen gelijk nog twee lijsten aan: een van de wonderen die de Heere deed – behalve genezingen en het uitdrijven van demonen -, en dan een van de gelijkenissen van de Heere, waarvan in dit Evangelie verslag wordt gedaan).

Lijst 4: wonderen van de Heere

De Heere _____ (vers ____)

Lijst 5: gelijkenissen van de Heere

De gelijkenis van de _____ (vers ____)

De gelijkenis van het _____ (vers ____)

De gelijkenis van het _____ (vers ____)

Verdenking

(Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden...)

'Hij zei ook tegen hen: De lamp wordt toch niet binnengebracht om onder de korenmaat of onder het bed gezet te worden? Is het niet om op de standaard gezet te worden?' (vers 21).

Je mag een getuigenis, een licht voor de Heere zijn. Zoals het al in het bekende kinderlied klinkt: 'Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht, dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht, en Hij wenst dat ieder tot Zijn ere schijnt'. Maar daar zijn blijikbaar vaak hindernissen:

- Je zet de lamp onder de 'korenmaat'. De korenmaat is een inhoudsmaat en spreekt van bedrijvigheid, gejaagdheid, geen tijd ... Herken je dat: zo veel te doen en een volle agenda met afspraken met alle mogelijke bezigheden. En zelfs thuis ben je constant bezig met je mobieltje. Zou daar het 'schijnen' voor je Heiland soms niet onder lijden? Kom, zet je licht niet onder de korenmaat!
- Als je de lamp 'onder het bed' zet, dan is dat gewoon het tegenovergestelde van het vorige: gemak, onverschilligheid, doen waar je zelf zin in hebt. Vandaag bij de boekentafel helpen? Och, ik weet het niet ... keer je bed maar eens om. Misschien vind je daar nog een lamp.

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 3

Vragen over de tekst

1. Bij de eerste keer blikte de Heere 'in toorn' om zich heen, bij de tweede keer eerder met welgevallen.
2. Ze doen de wil van God.

Opdrachten

Lijst 1: De Heere ontmoet de demonen.

- Een mens met een onreine geest in de synagoge (Mark. 1: 23-28).
- De Heere Jezus dreef vele demonen uit en liet hen niet toe te spreken (Mark. 1:34).
- De demonen weten wie de Heere Jezus is (Mark. 3: 11-12).

Lijst 2: De Heere geneest.

- Schoonmoeder van Petrus (Mark. 1: 29-31).
- Hij genas er velen die er door allerlei ziekten slecht aan toe waren (Mark. 1:34).
- De genezing van de melaatse (Mark. 1: 40-45).

- De genezing van de verlamde (Mark. 2: 1-12).
- De man met de verschrompelde hand (Mark. 3: 1-6).

Lijst 3: De Farizeeën bekritisieren de Heere bij elke gelegenheid.

- De Farizeeën nemen er aanstoot aan dat de Heere zonden vergeeft (Mark. 2: 6-7).
- De Farizeeën nemen er aanstoot aan dat de Heere met tollenaars en zondaren eet (Mark. 2:16).
- De Farizeeën stellen de vraag waarom de discipelen van de Heere niet vasten (Mark. 2:18).
- De Farizeeën hebben er kritiek op dat de discipelen op de sabbat aren plukken (Mark. 2:24).
- De Farizeeën zoeken een beschuldiging bij de genezing op de sabbat (Mark. 3: 1-6).
- De Farizeeën zeggen dat de Heere bezeten is (Mark. 3:22).

De volgende keer zullen we verdergaan bij Markus 5.

Door Gods Woord wedergeboren

De Bijbel is het levende en eeuwig blijvende Woord van (God) de Waarheid, waardoor mensen opnieuw geboren worden (1 Petr. 1:23; Jak. 1:18). Vaak zijn het heel specifieke Bijbelteksten die mensen innerlijk raken en tot levend geloof brengen. Dit zien we ook duidelijk in de lange geschiedenis van de Christelijke kerk.

Veel mensen hebben de sterke kracht van Gods Woord ervaren. Laten we enkele voorbeelden uit de geschiedenis van de kerk bekijken:

Augustinus von Hippo (354–430), een van de zogenoemde kerkvaders, was wanhopig op zoek naar innerlijke vrede. Uiteindelijk vond hij die rust door een Bijbeltekst die zich eigenlijk tot gelovigen richt. Toch gebruikte de Heilige Geest die woorden om Augustinus op de Redder Jezus Christus te wijzen: 'Laten wij, als op klaarlichte dag, op een gepaste wijze wandelen, niet in zwelgpacten en dronkenschappen, niet in slaapkamers en losbandigheden, niet in ruzie en afgunst' (Rom. 13:13).

Martin Luther (1483–1546), de bekende Duitse hervormer leefde heel streng als monnik, maar zonder zijn angst voor God en Zijn oordeel kwijt te raken. Maar een zin uit de brief aan de Romeinen opende zijn ogen voor de grote waarheid, namelijk dat je alleen door geloof gerechtvaardigd wordt: '(...) de rechtvaardige zal uit het geloof leven' (Rom. 1:17).

Johannes Calvijn (1509–1564), de reformator die voornamelijk in Genève werkte, werd er door Jesaja 53 van overtuigd dat de Heere Jezus aan het kruis alles voor hem heeft goed gemaakt 'Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen' (Jes. 53:5).

John Knox (1514–1572), pionier van de reformatie in Schotland, vond de Heere Jezus als zijn Verlosser toen hij Johannes 14 las: 'Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Joh. 14:6).

John Bunyan (1628–1688), auteur van het alom bekende boek 'De Pelgrimsreis', kwam via dit woord uit de duisternis in het wonderbare licht van God: 'Maar u bent genaderd tot (...) God, de Rechter over allen, en tot de geesten van de rechtvaardigen, die tot volmaaktheid zijn gekomen, en tot de Middelaar van het nieuwe verbond, Jezus, en tot het bloed van de besprekings, dat van betere dingen spreekt dan dat van Abel' (Hebr. 12:22-24).

George Whitefield (1714–1770), een zeer ijverige prediker van het Evangelie, werd toen hij worstelde met een grote innerlijke zonde getroost door dit Woord van God en voor altijd veranderd: '(...) uit genade bent u zalig geworden' (Ef. 2:5).

John Newton (1725–1807), een prediker en dichter van liederen, kwam op een schip in een verschrikkelijke storm terecht. Terwijl hij aandachtig het Woord van God las, werd hij door een vers uit het evangelie van Johannes gewezen op Hem die door genade zijn persoonlijke Meester en Redder werd: 'Zie, het Lam van God!' (Joh. 1:36).

Walter Thomas Prideaux Wolston (1840–1917), een begaafde evange-

list, kwam tot levend geloof door deze Bijbelse passage: 'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten' (Hand. 16:31).

William Kelly (1821–1906), een uitstekende Bijbeluitlegger, bekeerde zich door het vers in Openbaring 20:12: 'En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken'.

Frederick Stanley Arnot (1858–1914), een pionierende zendeling in Afrika, was zeer onder de indruk van het bekende vers 16 uit Johannes 3: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'. Hij geloofde deze boodschap en vond vergeving van zijn zonden en rust voor zijn geweten.

Heb jij de woorden van de Bijbel al

aangenomen (1 Thess. 2:13)? Ken jij de reddende kracht van God door het woord van het kruis uit ervaring (1 Kor. 1:18)? Ben jij opnieuw geboren geworden door het 'Water van het Woord van God' (vgl. Joh. 3:5)? Misschien kun je geen concreet Bijbelvers aanhalen dat jou tot bekering gebracht heeft, maar er is altijd geloof in Gods Woord nodig als iemand gered wil worden.

En welke plaats neemt Gods Woord in als wij als gelovigen het goede nieuws willen doorgeven? Strooien we echt het zaad van Gods Woord uit in het vaste vertrouwen dat God daardoor vrucht tevoorschijn zal brengen? (Mark. 4:26–28). Ook al kunnen wij in gesprekken niet de ene na de andere Bijbeltekst noemen, we moeten ons er altijd van bewust zijn dat het geloof voortkomt uit het gehoor, en het gehoor door het Woord van God (Rom. 10:17).

Gerrid Setzer

Bron (voornamelijk):
Twice-Born Men (Henry Pickering)

‘Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars zalig te maken’

(1 Tím. 1:15).

De kracht blijkt bij het gebruik

‘De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn Leven’ (Joh. 6:63).

‘Want het Woord van God is Levend en krachtig’ (Hebr. 4:12).

De Italiaanse fysicus Alessandro Volta (1745-1827) deed belangrijke ontdekkingen op het gebied van elektriciteit. Op een dag sprak hij voor een groep onderzoekers over zijn ontdekking van de galvanische cel. Toen werd hem sceptisch gevraagd: 'Uw vloeistof is vrij opmerkelijk, maar wat kunt u ermee doen?' – 'De kracht ervan zal blijken bij het gebruik', antwoordde Volta. En de toekomst gaf hem gelijk.

Zo is het ook met de Bijbel. Bij het gebruik bewijst ze haar levende kracht. In het verleden heeft Gods Woord de geschiedenis van de mensheid veranderd. Ook nu nog heeft het ons veel te zeggen. Niet voor niets is Gods Woord het meest vertaalde en het meest verspreide boek. De Bijbel, het Woord van God, kan jouw leven ten goede veranderen wanneer je haar boodschap aanneemt.

Het lezen van de Bijbel verandert het perspectief, corrigeert de manier van leven en reinigt het geweten. Hier vinden we de Goddelijke remedie voor de meest uiteenlopende problemen en het antwoord op de meest prangende vragen van de mensen.

Maar waar het om gaat, is dat wij daadwerkelijk gebruikmaken van Gods Woord en bereid zijn ons leven door Zijn 'kracht' ten goede te laten veranderen. Jezus Christus Zelf heeft Gods Woord vergeleken met een graankorrel die het Goddelijke leven in zich draagt. Wanneer wij het Woord met een oprecht en bereidwillig hart opnemen, begint het te kiemen en brengt het rijke vrucht (Luk. 8:15).